

Arrest

nr. 346 279 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 21 maart 2022, dient op 29 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 25 mei 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 24 juni 2024 en op 16 september 2024.

1.3. Op 6 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 6 februari 2025 en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, behorend tot de Somali-etnie. Verder verklaart u dat u tot de Dirclan behoort en meer bepaald de subclan Surre. U bent geboren in en afkomstig uit Kabxanley, district Beledweyne in de regio Hiiraan. U woonde er bij uw vader, oudere broer en jongere broers en zussen. Van uw moeder weet u niet waar ze momenteel verblijft; uw vader en moeder scheidden reeds lang geleden. U hebt geen familie in België.

U woonde in Kabxanley. Uw paternale oom had er landbouwgronden die door uw vader en oudere broer bewerkt werden. Omdat uw oom op leeftijd was, waren het vooral uw vader en broer die de gronden bewerkten en zorgden voor de inkomsten van de familie.

Op 23 juli 2021 was uw vader alleen op het veld, toen hij werd aangevallen. Hij kwam bij de aanval om het leven, net als een zekere [M.], de clanoudste van uw clan. De daaropvolgende weken werd er meermaals slag geleverd tussen uw clan en de Hawadle-clan. Aan ieder gezin werd gevraagd om de oudste zoon op te vorderen om tegen de Hawadle-clan te strijden. Uw broer overleed op 31 augustus 2021, eveneens door geweld tussen beide clans.

Het conflict tussen beide clans escaleerde en mondde uit in een aanval op uw dorp op 6 september 2021. Het was 's nachts dat de huizen van het dorp werden aangevallen en in brand gestoken. Uw jongste zus, zij was amper zes maanden oud, overleed door de brand. U raakte gewond aan een been, maar verloor ook het bewustzijn. U werd naar een ziekenhuis in Beledweyne overgebracht. U werd er zowat twee maanden gehospitaliseerd. Omdat de vijandige clan veel macht in Beledweyne had, werd u zelfs in het ziekenhuis gevisieerd. Uw oom bracht u daarom terug naar het dorp. Daar werd u nogmaals aangevallen. Omdat de situatie klaarblijkelijk onveilig bleef, besliste uw oom om u naar Mogadishu te sturen. U zou er onderduiken tot aan uw vertrek.

In maart 2022 nam u het vliegtuig in Mogadishu. Na twee tussenstops in onbekende landen, kwam u in België aan. Op 21 maart 2022 kwam u in België aan. Zowat een week later, namelijk op 29 maart 2022, diende u bij de Belgische autoriteiten een verzoek om internationale bescherming in.

Voor onderhavig verzoek beroept u zich op clangerelateerd geweld, waarbij zowel uw vader, uw broer als uw jongste zusje het leven lieten.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming, legt u de volgende documenten over: een geboortecertificaat (kopie), een bewijs van identiteit (kopie), een medisch attest van een Belgische arts, waarin deze een door u opgelopen verwonding attesteert (origineel) en een medisch attest, waaruit moet blijken dat u in een traject zat (zit) voor de behandeling van tbc.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Er dient te worden opgemerkt dat u **niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.***

Voor uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op een clanconflict tussen uw clan, de Dir-clan, en de Hawadle-clan in uw herkomstregio, Hiraan, meer bepaald Kabxanley. Uw vader, broer en kleinste zusje lieten tussen eind juli en begin september 2021 het leven bij geweld tussen de betrokken clans. U vreest in geval van terugkeer de Hawadle-clan omwille van de gebeurtenissen medio 2021 (CGVS-vragenlijst, vraag 3.4 en 3.5, DVZ, dd.23.05.2022 en CGVS NPO 2, p.13 e.a.).

Welnu, aan uw verklaringen en het door u opgehangen relaas kan geen geloof gehecht worden.

Uit uw verklaringen blijkt dat een incident in Kabxanley een cruciaal element is in het door u opgehangen relaas; volgens uw verklaringen (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5., DVZ, 23.05.2022 en CGVS, NPO 2,

dd.16.09.2024, p.13) zou op 6 september 2021 een aanval in Kabxanley hebben plaats gevonden waarbij uw zusje [N.] – zij was op dat moment nog maar 6 maanden oud – om het leven zou gekomen zijn. Uit uw verklaringen mag afgeleid worden dat dit incident leidde tot uw vlucht naar Mogadishu en, nadien, naar Europa.

Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (**Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), Dashboard [filters: Region: Somalia, Location: Kabxanley, Event Date: 6/09/2021]**, s.d., <https://acleddata.com/dashboard/#/dashboard>, geraadpleegd op 27/01/2025) blijkt dat er op 6 september 2021 inderdaad een ernstig incident plaats vond in Kabxanley. Volgens de betreffende informatie zou er een confrontatie hebben plaats gevonden tussen de Hawadle-clan en uw clan, de Dir-clan. Nog volgens de informatie zouden bij de confrontatie 1 lid van de Hawadle-clan en drie leden van de Dir-clan (militia) om het leven gekomen zijn. Toen u bevraagd werd over het incident, bleek u echter onaannemelijk weinig op de hoogte te zijn van de gebeurtenissen die dag/nacht. U verklaarde (CGVS 2, p.17) dat er huizen in brand werden gestoken. Op de vraag of er nog andere huizen, behalve het uwe, in brand gestoken werden, repliceerde u (CGVS 2, p.17) dat het hele dorp die nacht is uitgebrand. U weet, zelfs niet bij benadering, hoeveel huizen in de vlammen opgingen (CGVS 2, p.17). Hoeveel dodelijke slachtoffers er bij de confrontatie vielen, kunt u evenmin zeggen (CGVS 2, p.17). U schrijft uw onwetendheid toe aan het feit dat u door en tijdens het incident het bewustzijn verloor (CGVS 2, p.17), maar deze opgeworpen verschoningsgrond overtuigt allerminst. Zo beweerde u (CGVS 2, p.17) dat u na de feiten van 6 september 2021 nog terugkeerde naar Kabxanley, maar bovenal was u uiterst vaag en inconsistent over de duur van uw bewustzijnsverlies: eerst beweert u (CGVS 2, p.17) dat u in het ziekenhuis in Beledweyne terug bij bewustzijn kwam. Vervolgens beantwoordde u de herhaalde vraag niet en ontweek u ze (CGVS 2, p.17). De vraag werd nogmaals herhaald en verduidelijkt, maar dan verklaart u eerst dat u 4 en vervolgens 2 maanden in coma lag (CGVS 2, p.17). Dergelijke verklaringen zijn uiterst vaag en allerminst consistent, zodat de vraag rijst of u daadwerkelijk lange tijd geen enkel besef van tijd en/of ruimte had. U wekt minstens de indruk bewust vaag te blijven in uw verklaringen om zodoende mist te spuien over uw betrokkenheid bij en de gevolgen van een ernstig incident in uw geboortedorp. Het CGVS betwist niet dat er op 6 september 2021 in Kabxanley een treffen tussen de Hawadle en uw clan plaats vond, maar beschikt op basis van de voorgaande vaststellingen over voldoende elementen om aan uw betrokkenheid bij het incident geen geloof te hechten. Er kan overigens nog opgemerkt worden dat in de beschrijving van het incident in de databank van ACLED, enkel melding wordt gemaakt van de dood van militieleden van de Dir-clan; van de dood van een heel jong meisje wordt geen gewag gemaakt. U verklaarde nochtans dat uw zes maanden oude zusje bij de confrontatie het leven liet.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw familie reeds voordien het voorwerp van vervolging uitmaakte. Zo zouden ook uw vader en broer bij de vete tussen uw clan en de Hawadle-clan om het leven gekomen zijn. Welnu, ook hieromtrent bleek u onaannemelijk vaag en onwetend te zijn.

U verklaart dat uw vader op 23 juli 2021 gedood werd (CGVS 2, p.13). Hij werd doodgeschoten op het veld van uw oom (CGVS 2, p.13). Hij was er op dat moment alleen (CGVS 2, p.13). Of er getuigen van de moord waren, weet u niet (CGVS 2, p.14). U schrijft de moord toe aan de Hawadle-clan omdat u en uw familie enkel met die clan problemen had(den) (CGVS 2, p.14). Voordien werd uw vader ook bedreigd, meermaals zelfs, maar u weet niet door wie van de Hawadle-clan; u herinnert zich dat niet meer (CGVS 2, p.14). Concretere informatie over die bedreigingen hebt u niet (CGVS 2, p.14). Wanneer de bedreigingen tegen uw vader zijn begonnen, weet u evenmin (CGVS 2, p.15). U herinnert zich toch nog een incident waarbij uw vader onder zijn oor door een kogel geraakt werd, maar u herinnert zich niet wanneer dat gebeurde (CGVS 2, p.15). Nogmaals werd u naar de frequentie van de bedreigingen jegens uw vader gevraagd, maar u kunt het niet zeggen, zelfs niet bij benadering (CGVS 2, p.15). U verklaarde dat ook uw oudere broer door geweld om het leven kwam (CGVS 2, p.13). U bent amper op de hoogte van de plaats en de omstandigheden van de moord op hem (CGVS 2, p.15 – 16). Uw broer zou hebben meegevochten met jullie clan en wilde de dood van uw vader wreken, maar u weet niks over de personen die hij daarbij wilde viseren (CGVS 2, p.16). Op de vraag of uw broer voordien bedreigd werd, repliceert u eerst dat u het niet weet, dat hij u niks verteld heeft, maar vervolgens stelt u dat u het hem hebt gevraagd, maar dat hij die vraag negatief beantwoordde (CGVS 2, p.16). Of er andere mensen (van jullie clan) erbij waren toen uw broer om het leven kwam, weet u niet (CGVS 2, p.16). Evenmin weet u wie het lichaam van uw broer ontdekt heeft en waar (CGVS 2, p.16). Welnu, aan de beweerde gewelddadige dood van uw vader en broer kan eveneens geen geloof gehecht worden. Van u mocht verwacht worden dat u meer informatie kon verschaffen over hun dood, de omstandigheden en de plaats waar ze om het leven kwamen. Dergelijke informatie zou u immers in staat stellen om uw persoonlijke vrees accuraat in te schatten. Uw onwetendheid terzake doet niet alleen afbreuk aan uw geloofwaardigheid, maar ondermijnt ook de ernst van de door u voorgehouden vrees.

U verklaarde voorts dat u, gedurende uw twee maanden durende verblijf in een ziekenhuis in Beledweyne, ook nog geïnterviewd werd door de rivaliserende clan (CGVS 2, p.13). Daarom werd u later nog gevraagd of

daar nog dingen gebeurd zijn en zo ja welke, maar ook hieromtrent bent u uiterst vaag en onwetend; u weet er niks over omdat u in coma lag (CGVS 2, p.18). Uw oom zei dat u uit het ziekenhuis ontslagen werd en wegging omdat er een vrees was, maar u weet niet of er in die periode iets gebeurde (CGVS 2, p.18). Of u meer informatie aan uw oom vroeg, weet u amper (CGVS 2, p.18): uw oom zei dat u niet langer in het ziekenhuis kon blijven, maar u weet niet waarop die inschatting van uw oom gebaseerd was (CGVS 2, p.18). U zou nog naar Kabxanley teruggekeerd zijn en daar zou u nog meermaals aangevallen zijn, maar ook nu blijft u erg op de vlakte (CGVS 2, p.18). U maakt gewag van één ernstige aanval, waarbij u op uw nek geslagen werd, maar u kunt ook hieromtrent amper meer concrete informatie geven (CGVS 2, p.18). Ook over de frequentie van de aanvallen weet u niets (CGVS 2, p.18). Ten slotte weet u niet wat er met de gronden (van uw oom), waar het conflict in belangrijke mate om draaide, gebeurd is (CGVS 2, p.18). Welnu, dergelijke vaagheid en onwetendheid over de eventuele laatste vervolgingsfeiten en de mogelijke afwikkeling van uw problemen, bevestigt uw gebrek aan geloofwaardigheid eens te meer.

De door u geschetste chronologie vanaf de gebeurtenissen op 6 september 2021 tot uw (definitief) vertrek uit Somalië, bleek trouwens ook allerm minst consistent.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5., DVZ, dd.23.05.2022) verklaarde u dat u ongeveer 2 à 3 maanden bij uw oom in Mogadishu verbleef alvorens Somalië te verlaten. Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ, vraag 31, "Reisroute") verklaarde u dat Somalië verliet op 19 maart 2022. Bij het begin van uw tweede persoonlijk onderhoud, werd u de vraag gesteld of u elementen uit de CGVS-vragenlijst wenste te corrigeren (CGVS 2, p.3). U beantwoordde deze vraag positief en verklaarde in dat verband (CGVS 2, p.3) dat u slechts 3 dagen – in plaats van 3 maanden – in Mogadishu verbleef en/of onderdook alvorens het land te verlaten. U verklaarde (CGVS 2, p.6) dat u ongeveer 2 maanden in een ziekenhuis in Beledweyne gehospitaliseerd was en dan nog terugkeerde naar Kabxanley. Vervolgens werd u gevraagd wanneer u Kabxanley definitief verliet (CGVS 2, p.6). Eerst beweert u dat u Kabxanley in november (2021) verliet om meteen daarop te zeggen dat u ongeveer 1 maand in Kabxanley verbleef (CGVS 2, p.6). Op de volgende vraag waar u daarna naartoe ging, repliceert u dat u naar Mogadishu ging, dat u dit deed via verschillende plaatsen en dat het 3 à 4 dagen duurde (CGVS 2, p.6). In dat geval zou u nog voor het einde van 2021 in Mogadishu aangekomen zijn, wat niet te rijmen valt met uw bewering eerder tijdens het onderhoud, volgens dewelke u er maar enkele dagen vertoefde. Vervolgens poneerde u dan weer dat u 2 à 3 maanden in Kabxanley was na uw ontslag uit het ziekenhuis (CGVS 2, p.7). Nog meermaals werd u gevraagd hoe lang u waar verbleef, maar telkens bleef u vaag en op de vlakte in uw antwoorden (CGVS 2, p.7). In uw laatste versie omtrent de duur van uw laatste verblijf in Kabxanley, hebt u het over 3, 4 of 5 maanden (CGVS 2, p.8). U zou ook nog in Deefow vertoefd hebben, maar ook daaromtrent blijft u uiterst vaag (CGVS 2, p.7). Ook later werd u nog gevraagd hoe lang u in Deefow was, maar u geeft aan het niet (meer) te weten (CGVS 2, p.9). Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd wanneer u Somalië verliet (CGVS 2, p.8), repliceerde u dat u op 4 maart 2022 vertrok, hoewel u dus eerder, bij de DVZ, had verklaard dat u op 19 maart 2022 vertrokken was. Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud, stelt u dat u Somalië op 18 of 19 maart 2022 verliet (CGVS 2, p.12). Welnu, dergelijke verklaringen zijn allerm minst consistent te noemen. U bent onaannemelijk vaag in uw verklaringen over uw laatste verblijf in Kabxanley, de duur van uw tijdelijk verblijf in Deefow en de duur van uw verblijf in Mogadishu en het moment van uw vertrek uit Somalië, zodat de door u geschetste chronologie van uw laatste verblijfplaatsen in uw land van herkomst volledig op losse schroeven komt te staan.

Uw gebrek aan algehele oprechtheid wordt finaal bevestigd door uw totaal ongeloofwaardige verklaringen over uw vlucht van Somalië naar België.

U verklaarde immers dat u vanuit Somalië per vliegtuig uw reis naar Europa begon, dat u na Somalië twee onbekende landen aandeed, om vervolgens in België aan te komen (verklaring DVZ, vraag 31: Reisroute, DVZ, dd.23.05.2022). Welnu, dat u, van wie mag aangenomen worden dat u, gezien uw leeftijd, nog niet veel reisde, mag aangenomen worden dat u minstens op de hoogte was van de landen die op uw trip naar het onbekende België zou aandoen. U bleek evenmin op de hoogte van het bedrag dat door een verre oom voor uw reis zou betaald zijn (id.). De vaststelling dat u op voormelde punten, met betrekking tot uw vlucht naar België, totaal onwetend beweert te zijn, bevestigt finaal uw gebrek aan algehele oprechtheid en wel in ernstige mate.

U legt geen documenten voor die een ander licht werpen op voorgaande beoordeling.

Betreffende het door u neergelegde geboortecertificaat (document 1: groene map) en bewijs van identiteit (document 2: groene map) dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie

wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes, bewijzen van identiteit, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen.

Behalve voormelde documenten legt u nog twee andere documenten over. Het betreft vooreerst een attest van een Belgische arts (document 3: groene map), waarin zij verklaart dat u littekens van brandwonden op uw linkervoet hebt. Nog afgezien dat de informatie in het attest het heeft over littekens op de linkervoet, in plaats van uw rechteronderbeen (CGVS 1, p.3), moet worden opgemerkt dat een Belgische arts enkel vaststellingen kan doen over de plaats en de grootte van littekens; hij/zij kan geen uitspraken doen over de omstandigheden waarin een patiënt verwondingen opliep die leidden tot littekens. Het document is bijgevolg geen afdoend begin van materieel bewijs van uw relaas, waarin u gewag maakte van brandwonden door het incident op 6 september 2021. U legt nog een ander medisch attest voor (document 4: groene map). Blijkens dit document was u in september 2024 in behandeling voor tuberculose. Het document heeft geen uitstaans met uw beweerde problemen in Somalië. Bijgevolg zijn de door u neergelegde documenten niet in staat om de eindbeoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn

voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmiliteleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij meent dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betoogt dat er onvoldoende rekening gehouden werd met zijn profiel, namelijk met zijn opleidingsniveau, het feit dat hij Somalië al enkele jaren geleden verlaten heeft en het feit dat hij er mensen kent die nog steeds gevaar lopen. Hij meent dat hij een precies verhaal verteld heeft en dat de beoordeling van het CGVS te streng is.

Inzake de vluchtelingenstatus betoogt hij dat hij zijn land verlaten heeft omwille van clanproblemen, dat verschillende familieleden gedood werden en dat hijzelf gewond geraakt is. Hij meent dat hij deel uitmaakt van een sociale groep en hem een politieke overtuiging moet worden toegeschreven. Hij verwijst in dit verband naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Hij preciseert dat hij geweigerd heeft om de regels, opgelegd door de Hawadle-clan, te eerbiedigen. Hij vreest dat hij wegens zijn gedrag, namelijk het verlaten van Somalië en het reizen naar een land dat door Al-Shabaab als ongelovig wordt beschouwd, door Al-Shabaab beschouwd zal worden als tegenstander en hij daardoor gestraft zal

worden. Hij voegt hierbij toe dat uit beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab zich schuldig maakt aan openbare geselingen, onthoofdingen, stenigingen en amputaties en de doodstraf uitvoert.

Met betrekking tot de geloofwaardigheidsbeoordeling van zijn relaas verwijt verzoeker de commissaris-generaal zich te beperken tot de vaststelling dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn. Hij gaat hierbij in op het incident in Kabxanley en benadrukt dat de commissaris-generaal erkent dat dit incident heeft plaatsgevonden. Waar geoordeeld wordt dat zijn betrokkenheid niet geloofwaardig is omdat de algemene informatie geen melding maakt van de dood van zijn zusje, meent hij dat die informatie zeer beperkt is daar enkel verwezen wordt naar ACLED met bronvermelding "*Radio Risala*", maar er geen directe link is om die informatie te verkrijgen en de objectiviteit ervan dus niet kan worden vastgesteld. Hij wijst erop dat die informatie alleszins niet vermeldt dat er geen burgerslachtoffers waren tijdens de gevechten, nu er enkel staat hoeveel militieleden er gedood en gewond waren tijdens de gevechten. Hij acht die informatie bij benadering omdat er staat dat 'verschillende anderen' gedood werden. Bovendien kan het volgens hem zijn dat zijn zusje niet geregistreerd was bij de Somalische autoriteiten en dat haar dood hierdoor evenmin geregistreerd werd. Hij acht het verwijt van de commissaris-generaal ongegrond en gebaseerd op niet beschikbare en onjuiste informatie die geen rekening houdt met de realiteit ter plaatse. Hij stelt dat hij niet geacht wordt op de hoogte te zijn van alle details van het bloedbad in zijn dorp om te kunnen vaststellen dat hij bij dat incident betrokken was, met name gelet op het feit dat hij er het slachtoffer van was. Hij verwijst naar verschillende schermafbeeldingen die naar die aanval verwijzen, gevoegd als stuk 3 bij zijn verzoekschrift, en stelt hiervan dat ze geschreven zijn in het Somalisch en louter informatief te zijn, maar op zijn minst aantonen dat hij een onderzoek verricht heeft om zijn verklaringen te kunnen staven. Omdat het een traumatische gebeurtenis was, acht hij het logisch daaraan niet veel herinneringen te hebben. Hij stelt zich te herinneren dat er huizen waren afgebrand, zonder precies te weten hoeveel. Wat betreft de duur van zijn bewusteloosheid, acht verzoeker het mogelijk dat hij hierover verward was aangezien hij niet de medische hulp kreeg die hem in België zou worden geboden.

Vervolgens gaat hij in op de moord op zijn vader en broer en voert hij aan dat zijn vader verschillende keren bedreigd werd door leden van de Hawadle-clan zonder dat hij hierover nadere details kon geven nu hij nog jong was en zijn vader hem niet in detail uitgelegd heeft wat hij meemaakte, wat normaal is volgens hun cultuur. Hij legt uit dat zijn vader er tegen was dat de Hawadle-clan de controle over hun dorp zou krijgen en dat het onredelijk is dat van hem meer informatie verwacht wordt. Over zijn oudere broer stelt hij nog dat hij de plaats en omstandigheden van zijn moord kon uitleggen en wijst hij erop dat de commissaris-generaal niet kan eisen dat hij de exacte identiteit van de vervolgers zou kennen of bij die moord zelf aanwezig was. Hij verwijt de commissaris-generaal niet aan te geven welke informatie voldoende zou zijn geweest om te overtuigen.

Aangaande zijn verblijf in het ziekenhuis en de aanvallen van de Hawadle-clan, zet verzoeker uiteen dat zijn oom geen doelwit was omdat hij het oudste familielid was en wilde vermijden dat in de toekomst wraak zou worden genomen op zijn neefje. Hij keerde terug naar Kabxanley op bevel van zijn oom en omdat hij niet over de materiële of geestelijke middelen beschikte om naar een andere plaats in Somalië te reizen. Omdat hij toen opnieuw slachtoffer werd van geweld en een nekslag kreeg, besloot zijn oom dat hij het land moet verlaten. Zijn vrees zou nog steeds reëel zijn omdat het conflict voortduurt en mensen ontvoerd worden. Hij stipt aan dat hij een lijst kon verkrijgen van mensen uit zijn clan die door de Hawadle-clan waren gedood en die in eerste instantie opgesteld werd om financiële compensatie aan te vragen. Hij voegt die lijst bij zijn verzoekschrift als stuk 4 en deelt mee dat hij er nog een beëdigde vertaling van zal bezorgen.

Waar hem inconsistentie verweten wordt inzake de chronologie van de gebeurtenissen, wijt hij dit aan het feit dat hij slechts zes maanden naar school gegaan is en het hierdoor voor hem ongetwijfeld moeilijk is om zich in de tijd te situeren.

Hij acht het onredelijk om hem te verwijten dat hij verschillende Europese landen heeft doorkruist, zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hij benadrukt dat hij Somalië verlaten heeft met de hulp van zijn oom, zonder zelf verdere stappen te ondernemen. Hij meent dat de moeilijkheden, inherent aan het ontvluchten van het herkomstland, niet gebagatelliseerd mogen worden.

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn documenten en voert aan dat hij naast zijn identiteitsdocumenten ook een attest van een Belgisch arts had neergelegd die spreekt over zijn brandwondenlittekens op zijn linkervoet. Hij wenst in dit verband nog een document neer te leggen, wat hij als stuk 5 bij zijn verzoekschrift voegt. Hoewel een arts niet zou kunnen vaststellen onder welke omstandigheden hij die verwondingen heeft opgelopen, wijst hij erop dat het in overeenstemming is met zijn verklaringen dat hij tijdens de aanval op zijn dorp brandwonden heeft opgelopen en meent dat de documenten in dit verband op zijn minst als *prima facie* bewijs worden beschouwd.

Verzoeker beroept zich vervolgens op het voordeel van de twijfel.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus verwijst hij de commissaris-generaal geen specifieke analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Hiraan te maken. Volgens verschillende bronnen kan er niet worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict, wat volgens hem ook erkend wordt door de commissaris-generaal. Ook de aanwezigheid van Al-Shabaab in die regio wordt bevestigd. Uit de beschikbare informatie blijkt volgens hem dat het geweld van Al-Shabaab als willekeurig kan worden beoordeeld. Hij stelt dat het administratief dossier geen informatie bevat waaruit blijkt dat de algemene situatie is verbeterd, te meer nu de Belgische SPF-website vermeldt dat de situatie in het hele land verschrikkelijk is. Met betrekking tot zijn regio van herkomst, Hiraan, verwijst hij naar de COI Focus Somalië: overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023 waaruit hij vervolgens citeert. Hij is de mening toegedaan dat het geweld van hoge intensiteit is in Hiraan, waar incidenten plaatsvinden op wekelijkse basis. Hij vervolgt dat de rapporten ook aantonen dat er sprake is van geweld in Mogadishu. Hij omschrijft zichzelf als het doelwit bij uitstek nu hij zijn land enkele jaren geleden ontvlucht is en zijn dorp afgebrand werd, waardoor hij geen plek heeft om te wonen. Ondergeschikt gaat verzoeker nog in op artikel 3 van het EVRM en voert aan dat de mogelijkheid van een concrete terugkeer niet aangetoond wordt en verwijst hij de commissaris-generaal niet gemotiveerd te hebben over de mogelijkheid om zich opnieuw in Somalië of in Mogadishu te vestigen. Verwijzend naar en citerend uit verschillende rapporten benadrukt hij dat burgers vaak het slachtoffer zijn van terroristische aanslagen van Al-Shabaab. Hij wijst er nog op dat de humanitaire situatie er rampzalig is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Algemene informatie;
- Lijst van overleden leden van de clan;
- Voetverbranding.

Onder 'Bronnen' verwijst verzoeker nog naar volgende algemene rapporten, waarvan hij telkens de weblinks vermeldt:

- Guide des procédures de l'UNHCR;
- EASO, *Country of Origin Information Report Somalia Security situation*, december 2017;
- EUAA, *COI : Somalia, security situation*, 22 februari 2023;
- CGRA, *COI Focus – Somalië : Veiligheidssituatie in Mogadishu*, 21 maart 2023;
- EASO, *COI – Somalia, Targeted profiles*, september 2021;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Country of Origin Information Report on South and Central Somalia*, maart 2019;
- UK Home Office, *Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation*, november 2020;
- Amnesty International, *Somalia – 2019*;
- HRW, *World Report 2020 – Somalia*, 14 januari 2020;
- USDOS, *Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia*, 11 maart 2020;
- UN Security Council, *Situation in Somalia, Report of the Secretary-General*, 13 augustus 2020, S/2020/798;
- Radio France international, *Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel*, 1 februari 2021;
- GardaWorld, *Somalia: IED blast reported in Mogadishu's Abdi Aziz district*, 28 november 2020;
- Garda World, *Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu*, 28 november 2020;
- Critical Threats, *Gulf of Aden Security Review*, 20.11.2020;
- Al Arabiya, *Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police*, 17 november 2020;
- VoAfrigue, *Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio*, 9 september 2020;
- Al-Jazeera, *Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia*, 11 september 2020;
- BBC, *Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel*, 17 augustus 2020;
- AfricaNews, *Somalie: 2 morts dans un attentat*, 03.08.2020;
- Crisis Group, *Tracking Conflict Worldwide*, July 2020;
- Libération, *Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle* 29 december 2019;
- UK Home Office, *Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation*, November 2020, pp. 53-54;
- AOA, *Somalia: Two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia's Lower Shabelle region*, 29 juli 2022;
- REUTERS, *Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says*, 31 oktober 2022;
- North Africa Post, *Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office*, 23 januari 2023;
- REUTERS, *Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven*, 20 januari 2023;

- OCHA, *Somalia: The Cost of Inaction*, juli 2022;
- CGRA, *COI Focus – Somalië : Veiligheidssituatie in Mogadishu*, 23.10.2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation, update* van 17 mei 2023;
- *COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*, 21 december 2023;
- OCHA, *Joint UN mission to sound alarm on humanitarian crisis in Somalia*, 7 maart 2024.

3.2. Op 12 februari 2026 maakt verzoeker een aanvullende nota over, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgend nieuw stuk voegt:

- Psychologisch attest 08.08.2025 (Stuk 6).

3.3. Op 23 april 2026 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij refereert aan volgende stukken met vermelding van de weblinks:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, oktober 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*, mei 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*, 13 augustus 2025;
- Cedoca, *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*, 25 maart 2025 (update).

3.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarin hij stelt dat de analyse van de commissaris-generaal met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië voorbijgestreefd is en verwijst hij naar 38 weblinks waaruit hij telkens een stuk citeert. Hij voegt nog volgend nieuw stuk toe:

- Attest lessen Nederlands.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de

verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker verklaart Somalië verlaten te hebben uit vrees voor een clanconflict tussen zijn clan, namelijk de Dir-clan en de Hawadle-clan (NPO II, p. 3), ten gevolge waarvan zijn vader, broer en kleinste zusje zijn omgekomen tussen eind juli en begin september 2021. Bij terugkeer vreest verzoeker de Hawadle-clan omwille van de gebeurtenissen medio 2021 in Kabxanley (AD CGVS, Vragenlijst, vraag 3.4 en 3.5, NPO II, p. 13).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers relaas, weigert zij de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Hoewel het incident van 6 september 2021, namelijk de aanval in Kabxanley, leidde tot verzoekers vlucht naar Mogadishu en nadien naar Europa, is verzoeker onaannemelijk weinig op de hoogte van de gebeurtenissen die nacht, wordt er aan zijn betrokkenheid geen geloof gehecht en wordt er in de ACLED databank geen gewag gemaakt van de dood van een heel jong meisje, namelijk zijn zus;
- ii) Verzoeker is onaannemelijk vaag en onwetend over de problemen die zijn vader en broer hadden omwille van hun clan met de Hawadle-clan en over de mogelijke afwikkeling van zijn problemen;
- iv) Verzoekers geschetste chronologie vanaf de gebeurtenissen op 6 september 2021 tot aan zijn (definitief) vertrek uit Somalië is niet consistent;
- v) Verzoekers algehele oprechtheid wordt finaal bevestigd door zijn totaal ongeloofwaardige verklaringen over zijn vlucht van Somalië naar België;
- vi) Verzoekers documenten werpen geen ander licht op voorgaande beoordeling omdat (a) zijn geboortecertificaat en bewijs van identiteit beperkte bewijswaarde hebben en corruptie in Somalië wijdverspreid is; (b) het attest van de Belgische arts enkel vaststellingen bevat over de plaats en grootte van littekens, maar geen uitspraak bevat over de omstandigheden waarin een patiënt verwondingen opliep die geleid hebben tot de littekens waardoor het geen afdoend begin van materieel bewijs is van zijn relaas en zijn behandeling voor tuberculose geen uitstaans heeft met zijn beweerde problemen in Somalië.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaas te herstellen.

4.3.4. Verzoekers verklaringen omtrent de kernaspecten van zijn vluchtrelaas blijven uiterst vaag en gebrekkig, waardoor die, in navolging van de commissaris-generaal, niet geloofwaardig worden bevonden.

4.3.4.1. Indien er werkelijk sprake was van clanconflicten tussen verzoekers clan en de Hawadle-clan en die zelfs geleid hebben tot de dood van zijn vader en zijn broer (NPO, p. 13-15), kan redelijkerwijze verwacht

worden van verzoeker hierover concrete, nauwkeurige en doorleefde verklaringen af te leggen, *quod non in casu*. Zijn uitermate gebrekkige kennis ondermijnt de geloofwaardigheid van de vermeende clanconflicten. Gevraagd of hij iets weet over de dood van zijn vader, stelt hij louter dat hij zelf niet ter plaatse was en dat zijn vader doodgeschoten werd toen hij op het veld van zijn oom stond (NPO II, p. 13). Op de vraag of er getuigen waren van de moord op zijn vader, stelt hij het niet te weten (NPO II, p. 14). Voorts kan verzoeker niet met zekerheid zeggen of zijn vader vermoord werd door de clan waarmee ze problemen zouden gekend hebben en stelt hij uitdrukkelijk *“niets met zekerheid te weten”* (NPO II, p. 14). Waar hij gedurende het onderhoud zijn vaders dood toeschrijft aan de Hawadle-clan en hierop door de *protection officer* gevraagd wordt wat hij dan weet over die clan, komt verzoeker niet verder dan aan te geven dat hij het *“zich niet meer herinnert”* (*ibid.*). Zijn vader werd volgens hem bedreigd door de *“vijandige clan”*, maar als verzoeker gevraagd wordt wie hem concreet bedreigde, moet hij het antwoord schuldig blijven (*ibid.*). Verzoeker weet voorts niet wanneer de bedreigingen tegen zijn vader begonnen zijn en blijft uitermate vaag over de pogingen die ondernomen zouden zijn geweest om zijn vader te doden; hij maakt er louter melding van dat hij zich een aanval herinnert waarbij zijn vader onder zijn oor geraakt werd door een kogel, maar de concrete omstandigheden hiervan of situering in de tijd laat hij onvermeld (NPO, p. 15). Ook over de dood van zijn broer blijft verzoeker uitermate vaag en onwetend. Hij geeft weliswaar aan dat hij gedood werd tijdens een grote aanval op 20 augustus 2021, maar specifiek bevestigd naar de omstandigheden, antwoordt verzoeker dat hij niet specifiek kan zijn (NPO II, p. 15). Verzoeker weet niet op wie zijn broer wraak wilde nemen, wie zijn broer voordien bedreigd zou hebben, waar precies zijn broer om het leven is gekomen en door wie en hoe het lichaam van zijn broer ontdekt is (NPO II, p. 16). Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan te volharden in zijn relaas. Zijn betoog, dat de commissaris-generaal diende aan te geven welke informatie voldoende zou zijn geweest om te overtuigen, mist iedere grond nu het van een verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn geloofwaardige en nauwkeurige verklaringen af te leggen over de kernaspecten van zijn vluchtrelaas, waartoe verzoeker in gebreke blijft.

De vaststelling dat verzoeker de clanconflicten hoegenaamd niet aannemelijk maakt en dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die zijn vader en broer zouden gehad hebben en de omstandigheden waarin zij om het leven zouden zijn gekomen, ondermijnt de rest van verzoekers voorgehouden vluchtrelaas dat daar onlosmakelijk mee verbonden is. Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen argumenten aan die hierover anders doen besluiten. Door erop te wijzen dat hij deel uitmaakt van een sociale groep en een politieke overtuiging heeft omwille van zijn clanproblemen, gaat hij eraan voorbij dat hij die clanproblemen hoegenaamd niet aannemelijk maakt.

4.3.4.2. Verzoeker betwist niet dat de aanval in Kabxanly, waarbij zijn zusje N. die op dat moment nog maar zes maanden oud was, zou zijn omgekomen, geleid heeft tot zijn vlucht uit Somalië in november 2021 (NPO, p. 4). Het gebrek aan nauwkeurige en doorleefde verklaringen hieromtrent, zet de geloofwaardigheid van zijn relaas verder op de helling.

In zijn verzoekschrift erkent hij zijn onwetendheid en zijn vage verklaringen over dit kernaspect, daar hij betoogt dat hij niet geacht kan worden om op de hoogte te zijn van alle details van het bloedbad in zijn dorp. Het wordt niet betwist dat er, zoals verzoeker beweert, op 6 september 2021 een clash plaatsvond tussen de Dir-clan en de Hawadle-clan in Kabxanley. De commissaris-generaal brengt ter ondersteuning hiervan een afschrift bij van een ACLED-opzoeking met de precieze zoekfilters - namelijk locatie en datum -, waarin gesteld wordt dat er bij die clash één Hawadle-militielid en drie dir-militieleden zijn gedood en er verschillende anderen gewond zijn geraakt (AD CGVS, landeninformatie, ACLED). Verzoekers verklaring, dat zijn zusje van zes maanden tijdens voormeld incident om het leven kwam, vindt aldus geen steun in voormelde informatie. Verzoeker, die terecht opmerkt dat het document van de commissaris-generaal geen directe link bevat, slaagt er niet in om de vaststelling, dat de dood van zijn zus tijdens de nacht van 6 september 2021 geen weerslag vindt in objectieve landeninformatie, om te buigen. Voorts is zijn betoog, dat zijn zusje waarschijnlijk niet geregistreerd was en dat daardoor haar dood evenmin geregistreerd werd, louter hypothetisch. Zelfs het afschrift van de opzoeking van ACLED en aldus de vaststelling dat verzoekers verklaringen geen steun vinden in objectieve landeninformatie buiten beschouwing gelaten, ontberen zijn verklaringen over de concrete aanval van 6 september 2021 iedere geloofwaardigheid nu zij wederom uiterst vaag en gebrekkig zijn. Verzoeker wordt door de *protection officer* meermaals uitgenodigd om te vertellen wat er concreet gebeurd is die nacht, maar kan niet zeggen hoeveel huizen er werden afgebrand, evenmin kan hij bij benadering zeggen hoeveel dodelijke slachtoffers er vielen en kan hij geen details geven over zijn dorp tijdens de periode waarin hij – na een verblijf in het ziekenhuis van enkele maanden – ernaar zou zijn teruggekeerd (NPO II, p. 17). Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat hij zich niets meer herinnert omdat hij ‘gewond was’ en uit het ziekenhuis kwam. Ook zijn verklaringen over zijn medische toestand missen iedere vorm van concretisering, nauwkeurigheid en aldus geloofwaardigheid. Hij slaagt er niet in te preciseren wat zijn vermeende bewusteloosheid juist inhield, hoe lang die dan wel geduurd zou hebben en welke impact die dan concreet had op zijn waarnemingen van de omgeving en dagdagelijkse zaken. Zijn verklaringen zijn bovendien uiterst inconsistent waar hij eerst volhoudt zich niet te herinneren hoe lang hij zijn bewustzijn had verloren om nadien te stellen dat hij twee maanden in een coma heeft gelegen (NPO II, p.

17). Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij zich in zijn verzoekschrift opnieuw verschuilt achter zijn “traumatische ervaringen” en waardoor hij zich niets meer zou kunnen herinneren. Dit betreffen overigens loutere blote beweringen en gaan eraan voorbij dat van een verzoeker om internationale bescherming wel degelijk verwacht wordt concrete, nauwkeurige en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de omstandigheden die geleid hebben tot zijn vlucht uit het herkomstland teneinde de nood aan internationale bescherming grondig te kunnen beoordelen. Gelet op het geheel van het voorgaande kan er, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof gehecht worden aan verzoekers betrokkenheid bij de aanval van 6 september 2021, waardoor dit incident evenmin beschouwd kan worden als directe vluchtaanleiding. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij wegens clanproblemen en een gerichte aanval op zijn persoon zijn land diende te ontvluchten. Ook met betrekking tot de periode vanaf het moment dat hij het ziekenhuis zou hebben verlaten tot aan zijn beweerde vertrek uit Somalië, is hij niet in staat aannemelijk te maken dat hij persoonlijk geviséerd werd of het risico liep op ernstige schade. Het volstaat in dit verband te verwijzen naar de pertinente motieven hieromtrent in de bestreden beslissing, die onverminderd overeind blijven en luiden als volgt:

“U verklaarde voorts dat u, gedurende uw twee maanden durende verblijf in een ziekenhuis in Beledweyne, ook nog geviséerd werd door de rivaliserende clan (CGVS 2, p.13). Daarom werd u later nog gevraagd of daar nog dingen gebeurd zijn en zo ja welke, maar ook hieromtrent bent u uiterst vaag en onwetend; u weet er niks over omdat u in coma lag (CGVS 2, p.18). Uw oom zei dat u uit het ziekenhuis ontslagen werd en wegging omdat er een vrees was, maar u weet niet of er in die periode iets gebeurde (CGVS 2, p.18). Of u meer informatie aan uw oom vroeg, weet u amper (CGVS 2, p.18): uw oom zei dat u niet langer in het ziekenhuis kon blijven, maar u weet niet waarop die inschatting van uw oom gebaseerd was (CGVS 2, p.18). U zou nog naar Kabxanley teruggekeerd zijn en daar zou u nog meermaals aangevallen zijn, maar ook nu blijft u erg op de vlakte (CGVS 2, p.18). U maakt gewag van één ernstige aanval, waarbij u op uw nek geslagen werd, maar u kunt ook hieromtrent amper meer concrete informatie geven (CGVS 2, p.18). Ook over de frequentie van de aanvallen weet u niets (CGVS 2, p.18). Ten slotte weet u niet wat er met de gronden (van uw oom), waar het conflict in belangrijke mate om draaide, gebeurd is (CGVS 2, p.18). Welnu, dergelijke vaagheid en onwetendheid over de eventuele laatste vervolgingsfeiten en de mogelijke afwikkeling van uw problemen, bevestigt uw gebrek aan geloofwaardigheid eens te meer.”

Verzoeker onderneemt geen ernstige poging om voormelde vaststellingen te ontkrachten. De stukken gevoegd bij het verzoekschrift, en die verzoeker omschrijft als “verschillende schermafbeeldingen die naar die aanval verwijzen” en een “lijst van overleden leden van de clan” (verzoekschrift, stuk 3 en stuk 4), worden niet vergezeld van een (eensluidend verklaarde) vertaling, zoals ook uitdrukkelijk bevestigd wordt ter terechtzitting door zijn advocaat. De stukken worden dan ook conform artikel 8 van het PR RVV niet in overweging genomen. Hierbij komt nog dat verzoeker nalaat te preciseren op welke wijze die stukken aantonen dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming.

4.3.4.3. Vervolgens overtuigen verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn laatste verblijfplaatsen in Somalië voor zijn definitieve vertrek en zijn reisweg naar België niet. De commissaris-generaal oordeelt in dit verband op goede gronden als volgt: “Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5., DVZ, dd.23.05.2022) verklaarde u dat u ongeveer 2 à 3 maanden bij uw oom in Mogadishu verbleef alvorens Somalië te verlaten. Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ, vraag 31, “Reisroute”) verklaarde u dat Somalië verliet op 19 maart 2022. Bij het begin van uw tweede persoonlijk onderhoud, werd u de vraag gesteld of u elementen uit de CGVS-vragenlijst wenste te corrigeren (CGVS 2, p.3). U beantwoordde deze vraag positief en verklaarde in dat verband (CGVS 2, p.3) dat u slechts 3 dagen – in plaats van 3 maanden – in Mogadishu verbleef en/of onderdook alvorens het land te verlaten. U verklaarde (CGVS 2, p.6) dat u ongeveer 2 maanden in een ziekenhuis in Beledweyne gehospitaliseerd was en dan nog terugkeerde naar Kabxanley. Vervolgens werd u gevraagd wanneer u Kabxanley definitief verliet (CGVS 2, p.6). Eerst beweert u dat u Kabxanley in november (2021) verliet om meteen daarop te zeggen dat u ongeveer 1 maand in Kabxanley verbleef (CGVS 2, p.6). Op de volgende vraag waar u daarna naartoe ging, repliceert u dat u naar Mogadishu ging, dat u dit deed via verschillende plaatsen en dat het 3 à 4 dagen duurde (CGVS 2, p.6). In dat geval zou u nog voor het einde van 2021 in Mogadishu aangekomen zijn, wat niet te rijmen valt met uw bewering eerder tijdens het onderhoud, volgens dewelke u er maar enkele dagen vertoefde. Vervolgens poneerde u dan weer dat u 2 à 3 maanden in Kabxanley was na uw ontslag uit het ziekenhuis (CGVS 2, p.7). Nog meermaals werd u gevraagd hoe lang u waar verbleef, maar telkens bleef u vaag en op de vlakte in uw antwoorden (CGVS 2, p.7). In uw laatste versie omtrent de duur van uw laatste verblijf in Kabxanley, hebt u het over 3, 4 of 5 maanden (CGVS 2, p.8). U zou ook nog in Deefow vertoefd hebben, maar ook daaromtrent blijft u uiterst vaag (CGVS 2, p.7). Ook later werd u nog gevraagd hoe lang u in Deefow was, maar u geeft aan het niet (meer) te weten (CGVS 2, p.9). Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd wanneer u Somalië verliet (CGVS 2, p.8), repliceerde u dat u op 4 maart 2022 vertrok, hoewel u dus eerder, bij de DVZ, had verklaard dat u op 19 maart 2022 vertrokken was. Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud, stelt u dat u Somalië op 18 of 19 maart 2022 verliet (CGVS 2, p.12). Welnu, dergelijke verklaringen zijn allerm minst consistent te noemen. U bent onaannemelijk vaag in uw

verklaringen over uw laatste verblijf in Kabxanley, de duur van uw tijdelijk verblijf in Deefow en de duur van uw verblijf in Mogadishu en het moment van uw vertrek uit Somalië, zodat de door u geschetste chronologie van uw laatste verblijfplaatsen in uw land van herkomst volledig op losse schroeven komt te staan.

Uw gebrek aan algehele oprechtheid wordt finaal bevestigd door uw totaal ongeloofwaardige verklaringen over uw vlucht van Somalië naar België.

U verklaarde immers dat u vanuit Somalië per vliegtuig uw reis naar Europa begon, dat u na Somalië twee onbekende landen aandeed, om vervolgens in België aan te komen (verklaring DVZ, vraag 31: Reisroute, DVZ, dd.23.05.2022). Welnu, dat u, van wie mag aangenomen worden dat u, gezien uw leeftijd, nog niet veel reisde, mag aangenomen worden dat u minstens op de hoogte was van de landen die op uw trip naar het onbekende België zou aandoen. U bleek evenmin op de hoogte van het bedrag dat door een verre oom voor uw reis zou betaald zijn (id.). De vaststelling dat u op voormelde punten, met betrekking tot uw vlucht naar België, totaal onwetend beweert te zijn, bevestigt finaal uw gebrek aan algehele oprechtheid en wel in ernstige mate.”

Verzoeker geeft weliswaar aan het niet eens te zijn met de motieven van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in deze concreet te doen wankelen.

4.3.4.4. Verzoeker was 21 jaar op het moment dat zijn vader en broer zouden zijn omgekomen en op het moment van de brand van zijn huis. Hij was bijna 22 jaar toen hij Somalië op 4 maart 2022 heeft verlaten (NPO II, p. 8). Verzoeker kan ter verschoning van zijn gebrekkige kennis – die hij overigens niet betwist in zijn verzoekschrift – bezwaarlijk verwijzen naar zijn profiel als ongeschoolde jongeman. Van een 21-jarige jongeman kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de omstandigheden van de dood van zijn dichte familieleden, het incident dat de uiteindelijke aanleiding vormde van zijn vlucht uit zijn herkomstland en de laatste verblijfplaatsen vooraleer hij Somalië heeft verlaten. Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat er onvoldoende rekening gehouden werd met zijn profiel, waarbij hij louter verwijst naar zijn opleidingsniveau en het feit dat hij al enkele jaren geleden Somalië verlaten heeft, slaagt hij er niet in hierover anders te doen oordelen.

4.3.4.5. De vaststelling dat verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS of interview bij de DVZ op geen enkel moment gewag maakt van een vrees ten aanzien van Al-Shabaab, maar dit voor het eerst in zijn verzoekschrift doet, ondergraaft de ernst ervan. Bovendien blijft zijn betoog hieromtrent zeer vaag en komt hij niet verder dan in dit verband uiteen te zetten dat hij geweigerd heeft om de regels, opgelegd door de Hawadle-clan, te eerbiedigen en dat Al-Shabaab hem zal straffen omdat hij volgens die groepering gereisd is naar een ongelovig land. Verzoeker beperkt zich tot loutere beweringen, zonder zijn vrees op enige wijze te concretiseren. Hij laat volledig na om enerzijds aan te tonen op welke wijze hij door Al-Shabaab omwille van zijn verblijf in België geviséerd zou worden, en anderzijds welke regels de Hawadle-clan hem dan wel had opgelegd en welke hij zou hebben geschonden. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie geenszins dat louter verzoekers profiel als *“persoon die Somalië verlaten heeft”*, volstaat om aan te nemen dat hij in Somalië dreigt te worden geviséerd of te worden vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade, *in concreto* aannemelijk te maken. Het loutere gegeven dat hij in België Nederlandse taallessen heeft gevolgd, wijzigt hieraan niets (aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, stuk 1).

4.3.4.6. De documenten die verzoeker neerlegt zijn evenmin van die aard om voorgaande vaststellingen om te buigen en om afbreuk te doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing. De motieven in verband met de geboorteakte, het bewijs van identiteit en het attest waaruit blijkt dat hij behandeld werd voor tuberculose (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 2 en 4), worden door verzoeker onbesproken gelaten en worden, mede gezien de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve landen informatie (AD CGVS, landeninformatie, *COI focus: Somalië: betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid en Centraal-Somalië*, 24 mei 2022) bijgetreden. In het medisch attest 24 mei 2024 stelt dokter E.V.R. dat zij verzoeker onderzocht heeft en dat littekens van brandwonden werden vastgesteld op de linkervoet (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). Dit attest bevat geen concretisering hoe de vastgestelde littekens zouden kunnen zijn veroorzaakt; er wordt enkel gesteld dat het gaat om littekens van brandwonden. Er kan aldus enkel uit blijken dat de littekens zijn ontstaan door een brand; het is niet uitgesloten dat die littekens zijn ontstaan na een voorval anders dan omschreven door verzoeker tijdens zijn asielprocedure. De dokter doet overigens geen enkele uitspraak over de juiste graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de vastgestelde littekens enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen anderzijds. De arts heeft bovendien geen uitspraak gedaan over de ouderdom of recentheid van de littekens. De foto's die verzoeker nog voegt bij zijn verzoekschrift van zijn voet (verzoekschrift, stuk 5), voegen in wezen niets toe daar zelfs niet met zekerheid gezegd kan worden wiens voet erop staat afgebeeld en zelfs indien het gaat om verzoekers voet de foto geen enkele informatie verschaft over de omstandigheden waarin en tijdstip waarop de afgebeelde verwondingen zich zouden hebben voorgedaan.

Verzoeker legt nog een rapport neer van 8 augustus 2025 opgesteld door een klinisch psycholoog/psychotherapeut (aanvullende nota 12 februari 2026, stuk 1). De psycholoog geeft eerst een korte weergave van verzoekers gezegden die in lijn liggen met zijn vluchtrelaas. Vervolgens gaat hij in op de beoordelingsresultaten en vermeldt hij de symptomen die verzoeker kenbaar maakte, namelijk slaapproblemen, verdriet en rouw, pijn op de borst, *flashbacks*, soms duizeligheid, vermoeidheid, uitstelgedrag, angstepisodes, geheugenproblemen en angst over zijn huidige onzekere situatie. De klinisch psycholoog stelt dat die symptomen wijzen op een depressieve en traumatische presentatie en dat de resultaten van de psychologische tests klinisch significante scores laten zien voor de volgende schalen: PTSD en somatisatiestoornis en dat er ook aanwijzingen zijn voor symptomen op de depressieschaal maar dat die onder de klinische drempel liggen. Als conclusie en aanbeveling stelt de klinisch psycholoog dat uit de interviews en psychologische tests blijkt dat er sprake is van PTSS, gecompliceerde rouw en angstklachten en dat de angstige symptomen sterk afhankelijk zijn van zijn permanente verblijfsstatus die hem de veiligheid biedt daar de kans reëel is dat hij vermoord zal worden in Somalië. Voormeld psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. In het geval van een psychologisch rapport is de opsteller ervan, *in casu* een klinisch psycholoog/psychotherapeut, bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Dit blijkt ook zo uit een lezing van dit rapport. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Er kan dan ook maar beperkt gewicht aan worden gegeven. De vaststelling van de klinisch psycholoog/psychotherapeut dat er in hoofde van verzoeker sprake is van PTSS, gecompliceerde rouw en angstklachten maakt nog niet dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn en kan de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas bovendien niet herstellen. Evenmin sluit die vaststelling uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor zijn psychologische problemen te meer nu de klinisch psycholoog de link maakt met verzoekers onzekere verblijfssituatie in België. Uit wat voorafgaat blijkt reeds dat verzoekers vluchtrelaas terecht ongeloofwaardig wordt bevonden. Gelet op verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het gegeven dat de behandelende psycholoog zich hierop baseert zonder enig objectief onderzoek naar de waarachtigheid of gegrondheid van het vluchtrelaas, geeft het psychologisch rapport aldus geen uitsluitel over de specifieke oorzaak van verzoekers psychische problemen. Uit dit rapport kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers psychische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten. Bovendien wordt in het voormeld psychologisch attest geen enkele uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoekers psychologische problemen, over de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijkse functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze van invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Meer in het bijzonder wordt nergens in dit stuk enige melding gemaakt van een aantasting van verzoekers geheugen en/of zijn cognitieve vermogens die het voor hem zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Indien verzoeker van oordeel is dat hij om medische redenen in de onmogelijkheid verkeert terug te keren naar Somalië, dient hij de daartoe geëigende procedure te volgen en een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aan te vragen.

De voorgelegde documenten worden niet aangevuld en geruggesteund door geloofwaardige verklaringen. De inhoud en zeer beperkte bewijswaarde van deze documenten wegen niet op tegen de vele inconsistenties en onaannemelijkheden in verzoekers verklaringen die hierboven werden vastgesteld.

4.3.4.7. Voor het overige beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot blote beweringen, *post factum* toevoegingen en het vergoelijken van zijn gebrekkige verklaringen, maar slaagt hij er niet in om de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, hecht de Raad geen geloof aan verzoekers vluchtrelaas.

Verzoeker wordt niet bijgetreden waar hij betoogt dat hij het voordeel van de twijfel moet genieten, nu hij er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten te weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat niet. Zoals afdoende blijkt uit wat *supra* werd uiteengezet, kan niet vastgesteld worden dat verzoeker een oprechte inspanning geleverd heeft om diens asielaanvraag aannemelijk te maken, daar vaagheden, ontoereikende kennis en inconsistenties het geheel van diens verklaringen doorlopen.

4.3.5. Het geheel aan elementen aanwezig in het rechtsplegingsdossier en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen

geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Verzoeker is afkomstig uit Hiraan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, ondanks het hoge aantal dodelijke slachtoffers – zoals ook benadrukt door verzoeker in zijn aanvullende nota – waaronder ook strijders, kan niet worden geconcludeerd dat de loutere aanwezigheid in de regio Hiraan voldoende is om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c), Kwalificatierichtlijn te weerhouden. Het geweld aldaar bereikt weliswaar een hoog niveau, waardoor er een lagere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Somalia* van oktober 2025 (p. 90). Uit het rechtsplegingsdossier blijken er geen individuele elementen aan de orde die voor verzoeker het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Door louter te verwijzen naar het psychologisch rapport, maakt verzoeker evenmin alsnog aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict nu - zie ook reeds *supra* - niet op gefundeerde wijze aangetoond wordt dat verzoeker omwille van zijn psychologische problemen niet in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten en dat zijn geestestoestand leidt tot een verhoogd risico op willekeurig geweld dat hij subsidiaire bescherming behoeft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoeker de leeftijd van 26 jaar en werd geen geloof gehecht aan de omstandigheden waarin zijn vader, broer en zus overleden zouden zijn, waardoor niet kan worden aangenomen dat hij bij terugkeer naar Somalië geen familiaal netwerk meer zou hebben. Bovendien beperkt verzoeker zich in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting tot een uitgebreide opsomming van allerlei weblinks, zonder te concretiseren welke informatie enerzijds op zijn regio van herkomst betrekking heeft en zonder anderzijds in te gaan op zijn individuele elementen. Op geen enkele wijze wordt aangetoond wat de relevantie is van een loutere opsomming van weblinks met enkele citaten en nog minder mag daaruit blijken dat de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de regio Hiraan niet meer actueel zouden zijn.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, maar geeft niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht. Het middel is in die mate niet-ontvankelijk.

4.8. Voor wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, moet worden vastgesteld dat er *in casu* geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

I. FLORIO